

บทที่ ๓

วิธีค่าเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล

การเลือกประชากร

ในการค่าเนินงานเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับมัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนราธิวาส ผู้วิจัยได้ใช้ครุฑ์ทั้งหมดที่สอนภาษาอังกฤษอยู่ในปัจจุบันในโรงเรียนมัธยมศึกษาสามัญของกระทรวงศึกษาธิการ ณ จังหวัดนราธิวาสเป็นประชากร ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราชภัฏ สำหรับโรงเรียนราชภัฏมีห้องโรงเรียนที่ได้รับการรับรองวิทยฐานะเทียบเท่าโรงเรียนรัฐบาลแล้ว และทั้งที่ยังไม่ได้รับการรับรอง โรงเรียนทั้งหมดมีห้องประเพณีโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และสหศึกษาที่เลือกใช้ครุษสอนภาษาอังกฤษทั้งหมดเป็นประชากรโดยมิได้สุ่มตัวอย่าง เพราะอยู่เขียนทองการศึกษาปัจจุบันจากครุฑุกคนอย่างลึกซึ้ง อันจะเป็นประโยชน์มากกว่าที่จะใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง อีกประการหนึ่งจำนวนประชากรตั้งกล้าวมีไม่นักเกินความสามารถที่จะติดตามเก็บข้อมูล อนึ่ง การที่ผู้เขียนเห็นว่าควรใช้ประชากรที่เป็นครุษสอนภาษาอังกฤษจากห้องโรงเรียนราชภัฏที่ได้รับการรับรองวิทยฐานะแล้ว และที่ยังไม่ได้รับรองก็ เพราะเห็นว่าการรับรองวิทยฐานะ เป็นการรับรองวิชาผลการเรียนการสอนในโรงเรียนอยู่ในชั้นมัตรฐานแล้ว ซึ่งจะเป็นไปได้เฉพาะบางโรงเรียนเท่านั้น แต่ครุฑุกคนในโรงเรียนทั้ง ๆ ย่อมมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนบ้างไม่นักก่อนอย่างไร ได้รับการรับรองวิทยฐานะจากกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทยจึงไม่ควรมีผลต่อการวิจัยเรื่องนี้แต่อย่างใด ในการค่าเนินงาน ผู้เขียนได้เริ่มสำรวจจำนวนโรงเรียนก่อนโดยพิจารณาขอทราบจากเจ้าหน้าที่แผนกศึกษาธิการจังหวัดนราธิวาส ปรากฏว่า มีห้องหมุด 42 โรง เป็นโรงเรียนรัฐบาล 14 โรง และโรงเรียนราชภัฏ 28 โรง จำนวนจังหวัดนราธิวาสจำนวนครุฑุกบุคคลที่ติดต่อขอทราบจากอาจารย์ใหญ่ ครุฑุใหญ่หรือผู้จัดการโรงเรียน ได้จำนวนครุฑ์ทั้งสิ้น 135 คน ซึ่งทำการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในโรงเรียนจำนวนตั้งกล้าว

การสร้างแบบสอบถาม

อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งจัดทำขึ้นโดยการศึกษาหาความรู้ เกี่ยวกับการเรียน การสอนภาษาอังกฤษจากหนังสือและเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทาง และยังได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับปัญหางานประการในการสอนวิชาภาษาอังกฤษจากอาสาสมัครชาวต่างประเทศที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมในกรุงราชลีมา และอาจารย์ในวิทยาลัย-ครุพัฒนาส่วนเกี่ยวข้องกับการสอนนักศึกษาที่จะออกไปเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน มัธยมของจังหวัด ทั้งนี้ ทำให้มีวิจัยได้แนวความคิดในการสร้างแบบสอบถาม กับทั้ง ให้ใช้ประสบการณ์ของผู้เรียนที่ได้รับในขณะที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษในจังหวัดนี้ประกอบ กว้าง ผู้วิจัยได้พยายามสร้างคำถามแต่ละคำถามให้ถูกต้อง ตอบได้สะดวก ได้ยึด วัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นหลัก รวมเป็นคำถามทั้งหมด 4 ส่วนจำนวน 59 ข้อคือ

ส่วนที่ 1 เป็นส่วนที่สร้างขึ้นเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการให้ครูสอนวิชาภาษา อังกฤษตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นส่วนที่แนะนำวิธีตอบ

ส่วนที่ 3 เป็นส่วนที่เป็นปัญหาที่ต้องการสอบถามโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งแบ่งได้ เป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นปัญหาการสอนภาษาอังกฤษที่สืบเนื่องมาจากปัญหา ส่วนทั่วๆ ไป รายได้ สุขภาพ ฯลฯ เป็นต้น

ตอนที่ 2 เป็นปัญหาการสอนที่สืบเนื่องมาจากปัญหางานค้านวิชาการ เช่นปัญหาหลักสูตร กิจกรรม ฯลฯ เป็นต้น

ตอนที่ 3 เป็นปัญหาการสอนที่สืบเนื่องมาจากปัญหางานค้านการบริหารของโรงเรียน เช่น จำนวนชั่วโมงสอน จำนวน นักเรียน ฯลฯ เป็นต้น

ตอนที่ 4 เป็นปัญหาการสอนที่สืบเนื่องมาจากปัญหางานค้านักเรียน และบุปคลของ เช่น ความสนใจของนักเรียน อินเทลลิเจนซ์ ภาษาอังกฤษ ความเอาใจใส่ของบุปคลของ ฯลฯ เป็นต้น

ส่วนที่ 4 เป็นส่วนที่ถูกตั้งข้อสรุปและปัญหาต่าง ๆ ที่ครูสอนภาษาอังกฤษ
กำลังประสบอยู่ในปัจจุบัน

เมื่อสร้างแบบสอบถามแล้ว ผู้เขียนได้ทดลองให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษใน
โรงเรียนที่จะใช้เป็นประชากรในการวิจัยครั้งนี้ตอบก่อน โดยสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียน
รัฐบาล 2 โรง และ โรงเรียนราษฎร์ 2 โรง ได้แก่ โรงเรียนราชลีมาร่วมวิทยาลัย โรงเรียน
โนนสูงศรีราษฎร์ จำนวนครู 4 คน และ โรงเรียนราษฎร์ได้แก่ โรงเรียนชุมชนวันวิทยานุสรณ์
โรงเรียนศิริพัฒนศึกษา จำนวนครู 4 คน รวมจำนวนครูที่ตอบแบบสอบถามเป็นการ
pretest ทั้งสิ้น 8 คน ทั้งนี้เพื่อหาข้อบกพร่องทาง ๆ ในแบบสอบถามทั้งในด้าน^{*}
ถ้อยคำ ความซับซ้อน และเนื้อหา เมื่อได้แก้ไขแล้วจึงจัดพิมพ์ขึ้นเป็นแบบสอบถาม
ฉบับที่แท้จริง* แบบสอบถามนี้ใช้หงษ์หรือหยูตอบการเครื่องหมาย X ลงหน้าขอความ
ที่ทองการและใช้ไว้ในหยูตอบไม่มีโอกาสเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระลงใน
ช่องวางที่เว้นไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้เขียนได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากนักทิวทယาลัยไปยัง
กรมวิสามัญศึกษา เพื่อให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังศึกษาธิการจังหวัด และศึกษา-
ธิการอำเภอตามลำดับ เมื่อได้รับหนังสือแนะนำตัวจากແนกศึกษาธิการจังหวัดไปยัง
โรงเรียนราชลีมาร่วมวิทยาลัย และโรงเรียนสุรนารีวิทยา ซึ่งเป็นโรงเรียนรัฐบาลขึ้นอยู่
กับส่วนกลาง ผู้เขียนได้นำแบบสอบถามไปแจกยังห้อง 2 โรงเรียนด้วยตนเอง ส่วน
โรงเรียนที่เหลือในอำเภอเมืองอีก 12 โรงซึ่งเป็นโรงเรียนราษฎร์ห้องหมุด ผู้เขียน
ก็ได้นำแบบสอบถามไปแจกตามโรงเรียนมาก และแจกที่สำนักสื่อสารและตรวจข้อสอบ
รวมของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดนั้น โดยการนำจดหมายจากແนกศึกษาธิการ
อำเภอเมืองไปพบอาจารย์ใหญ่ หรือผู้แทน และได้อธิบายความประสงค์ในการวิจัย
ครั้งนี้ให้ทราบ พร้อมทั้งมอบแบบสอบถามไว้ให้ครบตามจำนวนครูที่สอนภาษาอังกฤษใน

*

คุ้มครองนักศึกษา

โรงเรียนนั้น และในคืนวันไปรับแบบสอบถามคืน ซึ่งส่วนใหญ่ทางโรงเรียนเป็นฝ่ายกำหนด
วันให้โดยใช้เวลาประมาณ 3 - 10 วัน สำหรับโรงเรียนที่เหลืออีก 28 โรงเรียนใน
อำเภอทาง ๆ นอกจากอำเภอเมือง ผู้เขียนได้รับความร่วมมือจากศึกษาธิการอำเภอ
ทาง ๆ ทั้ง 17 อำเภอ และ 1 ที่อำเภอ ซึ่งเข้ามาประชุมและรับเงินเดือนยัง
ตัวอำเภอเมือง รับแบบสอบถามตามครบทามจำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษในแต่ละอำเภอไป
และนักวันที่จะส่งแบบสอบถามกลับคืนมายังผู้เขียนโดยทางไปรษณีย์ 12 อำเภอ และนักวัน
ที่ผู้เขียนจะไปรับคืนด้วยตัวเองอีก 7 อำเภอ เวลาที่ใช้ในการรวบรวมแบบสอบถาม
ครั้งนี้ประมาณหนึ่งเดือน จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป 135 ฉบับ ได้รับคืนมา 130 ฉบับ
คิดเป็นร้อยละ 96.24 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลกลับคืนมาทางหนังหนาจำนวน 130 ฉบับแล้ว ผู้วิจัยได้แยกแจง
ความถี่แยกตามหัวข้อ คิดเป็นร้อยละ เช่นอเป็นตารางพร้อมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้